

Sygn. akt II K 186/22

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 11 października 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daniel Hudak

Protokolant: Jolanta Konieczna

w obecności ---

po rozpoznaniu dnia 11.10.2022 r.

sprawy

T. C. syna S. i A. z domu T.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 lipca 2021 w K. kierował samochodem osobowym m-ki M. o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie ruchu lądowego nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów obowiązującego na okres 2 (dwóch) lat od dnia 08.07.2020r do dnia 08.07.2022r za sygn. akt. II K 131/19 wydany przez Sąd Rejonowy w Kaliszu, nie stosując się orzeczonego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów obowiązującego na okres 2 (dwóch) lat od dnia 04.12.2019r do dnia 04.12.2021r za sygn. akt. II K 337/19 wydany przez Sąd Rejonowy w Kaliszu oraz prowadził ten pojazd pomimo cofniętych decyzją Prezydenta Miasta K. za nr (...). 5430.5. 22. 2015. AŁ, uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kat. (...)

tj. o czyn z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- oskarżonego T. C. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 37a k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny określając wysokość stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,
- na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1070 (jednego tysiąca siedemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 186/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>T. C.</p>	<p>W dniu 02 lipca 2021r. w K. kierował samochodem osobowym m-ki M. o nr rej. (...) po drodze publicznej w strefie ruchu lądowego nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów obowiązującego na okres 2 (dwóch) lat od dnia 08.07.2020r. do dnia 08.07.2022r. za sygn. akt II K 131/19 wydanym przez Sąd Rejonowy w Kaliszu, nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem</p>	

		<p>zakazu prowadzenia pojazdów obowiązującego na okres 2 (dwóch) lat od dnia 04.12.2019r. do dnia 04.12.2021r. za sygn. akt II K 337/19 wydanym przez Sąd Rejonowy w Kaliszu oraz prowadził ten pojazd pomimo cofniętych decyzją Prezydenta Miasta K. za nr (...).5430.5.22.2015.AŁ, uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kat. (...)</p> <p>tj. o czyn z art. 244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk;</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 02 lipca 2021r. oskarżony T. C. prowadził pojazd mechaniczny m-ki M. o nr rej. (...). O godzinie 9.50 na ul. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. W trakcie kontroli funkcjonariusze ustalili, że kierujący ma obowiązują zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.	Wyjaśnienia oskarżonego	20-21	
Decyzją z dnia 01 lipca 2015r. (sprawa nr (...).5430.5.22.2015.AŁ) cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami w ramach kat. B, w wyniku przekroczenia dopuszczalnej liczby punktów tj. 24.	Decyzja Prezydenta Miasta K.	6	

<p>Prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 24 września 2019r., sygn.. akt II K 131/19, oskarżony został skazany za czyn z art. 180a k.k. Orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się dnia 08.07.2020r.</p>	<p>Odpis wyroku sygn. akt II K 131/19</p> <p>Informacja z krk</p>	<p>3-3v</p> <p>15-16</p>	
<p>Prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 31 października 2019r., sygn. akt II K 337/19, oskarżony został skazany za czyn z art. 180a k.k. Orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się dnia 04.12.2019r. Zakaz prowadzenia pojazdów obowiązywał do dnia 04.12.2021 r.</p>	<p>Odpis wyroku sygn. akt II K 337/19</p> <p>Informacja z krk</p>	<p>4</p> <p>15-16</p>	
<p>W dniu (...) córka oskarżonego C. C. była w 31 tygodniu ciąży i zgłosiła się do Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (..)Położnicza) z powodu gorączki.</p> <p>Oskarżony T. C. jest cukiernikiem posiadającym wykształcenie zawodowe. Uzyskuje dochód pracy</p>	<p>Zaświadczenie lekarskie</p> <p>Informacja z K. (...)</p>	<p>52-53</p>	

w wysokości 3100 zł brutto. Żonaty. Nikogo nie posiada na utrzymaniu. Karany sądownie			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Odpis wyroku sygn. akt II K 131/19</p> <p>Decyzja nr (...).5430.5.22.2015.AŁ wraz z dowodem doręczania</p> <p>Odpis wyroku sygn. akt II K 337/19</p> <p>Decyzja nr (...).5430.13.9.2015.AŁ wraz z dowodem doręczania</p> <p>Informacja z K.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodny dokument w postaci decyzji dotyczącej cofnięcia oskarżonemu uprawnień. Strony dokumentu tego nie kwestionowały, sąd nie znalazł podstaw aby czynić to z urzędu. Z tożsamyh względów sąd uznał za wiarygodne i przydatne z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie odpisy prawomocnych wyroków</p>	

	<p>notatki</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sądu Rejonowego w Kaliszu</p> <p>Żadna ze stron nie podważała prawdziwości danych uzyskanych z K., sąd również nie miał wątpliwości, iż dane te są prawdziwe, pochodzą one od podmiotu uprawnionego do sporządzenia dokument i profesjonalnego.</p> <p>Sąd dał wiarę dokumentom wymienionym obok, zostały one sporządzone przez funkcjonariuszy policji w toku prowadzonych czynności służbowych. Strony nie kwestionowały tych dokumentów, a sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, które to znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, z którym tworzą logiczną i spójną całość</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

	<p>Zaświadczenie lekarskie C. C.</p>	<p>Zaświadczenie Lekarskie córki oskarżonego przedłożone w toku postępowania w ocenie Sądu nie ma znaczenia w niniejszym postępowaniu. Należy wskazać, iż w trakcie kontroli drogowej dnia 2 lipca 2021r. Pojazd kierowany przez oskarżonego został zabezpieczony właśnie przez córkę oskarżonego. Nie ujawniała ona wówczas aby jej zdrowiu zagrażało niebezpieczeństwo. Ponadto oskarżony wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia zadzwoniła do niego córka informując go o złym samopoczuciu. W opinii Sądu okoliczność ta nie zasługuje na to aby uznać ją jako stan wyższej konieczności. Oskarżony w tym czasie nawet nie przebywał z córką w związku z czym musiał on do niej dojechać. Równie dobrze mógł on zadzwonić na numer alarmowy celem wezwania do córki zespołu ratownictwa medycznego jeżeli faktycznie jej zdrowi zagrażało niebezpieczeństwo. W takiej sytuacji czas udzielenia pomocy osobie potrzebującej byłby zdecydowanie krótszy aniżeli dojazd do córki przez oskarżonego a następnie przewiezienie jej do Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej.</p>	
--	--------------------------------------	---	--

		<p>Wyłączenie odpowiedzialności karnej na podstawie art. 26 §1 k.k. wymaga działania w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego. Chcąc zatem uznać dana sytuację jako stan wyższej konieczności, trzeba mieć na uwadze, że niebezpieczeństwo, którego chcemy uniknąć nie można zmniejszyć lub unicestwić w inny sposób. W przedmiotowej sprawie nie ma wątpliwości, iż oskarżony mógł podjąć inne działania, które byłyby legalne a zarazem cechowałyby się większą skutecznością i zapewne również wyeliminowałyby niebezpieczeństwo wskazane przez oskarżonego. Z tych względów okoliczności na które powoływał się oskarżony w niniejszej sprawie nie zachodzą.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1	T. C.

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu czynu. Czyn ten jest czynem zabronionym, bezprawnym i karalnym. Sąd nie znalazł okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą pełnoletnią i w pełni poczytalną. Miał pełną możliwość rozpoznania bezprawności czynu i owej bezprawności był świadomy. Dokonując czynu oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, Sąd wykluczył możliwość zaistnienia któregoś z kontratypów. Oskarżony miał możliwość zachować się w zgodzie z panującym porządkiem prawnym, a jednak nie zrobił tego. Z uwagi na to Sąd uznał oskarżonego za winnego wskazanego czynu. Opisanym wyżej działaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 244 k.k. Przestępstwo to jest przestępstwem indywidualnym albowiem podmiotem przestępstwa mogą być jedynie osoby, których dotyczą zakazy lub nakazy wymienione w treści przepisu. Przepis art. 244 k.k. penalizuje		

zachowania polegające na niepodporządkowaniu się orzeczeniom wydanym przez sąd. Celem wprowadzenia regulacji było wymuszenie obowiązku respektowania orzeczeń sądowych, co za tym idzie pełni funkcję zapewniającą poszanowanie powagi sądu oraz wydanych przez sądy orzeczeń (tak też Konarska-Wrzosek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. II, komentarz do art. 244 k.k.). Wobec oskarżonego dwukrotnie prawomocnie orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, które to środki karne obowiązywały oskarżonego w datach popełnienia zarzucanych mu i przypisanych mu przez sąd czynów - wyrokami Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 24 września 2019r. i 31 października 2019r. Oskarżony w dniu 2 lipca 2021r. złamał ten zakaz, kierując pojazdem mechanicznym po drodze publicznej. Oskarżony miał wówczas świadomość orzeczenia wobec niego zakazu, a mimo to nie zachowywał się w sposób do jakiego został zobowiązany orzeczeniem sądu, działał umyślnie. Bez wpływu na przestępny charakter działania oskarżonego pozostaje podnoszony przez niego fakt, iż zdecydował się

kierować pojazdem z powodu telefonu od córki, która miała się źle czuć. Oskarżony mógł podjąć inne działania a jednocześnie respektować obowiązki wynikające dla niego z wyroku sądu. Działaniem swym zatem oskarżony wyczerpał znamiona z art. 244 kk. Przepis art. 180a kk penalizuje zachowanie polegające na prowadzeniu pojazdu na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Oskarżony T. C. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występkę z art. 180a kk. Kierował samochodem osobowym, po drodze publicznej, w strefie ruchu lądowego nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta K. o cofnięciu uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie, gdyż miał świadomość tego, że obowiązują wobec niego w/w decyzje. Mając tę świadomość oskarżony wszedł za kierownicę pojazdu i wyjechał nim na drogę publiczną. Oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 180 a kk. Przepis

art. 180a kk pozostaje w zbiegu rzeczywistym niewłaściwym (pomijalnym) z art. 244 k.k. Jeżeli sprawca popełnił czyn z art. 180a k.k. w czasie trwania zakazu prowadzenia pojazdów z art. 42 k.k. i zakaz ten obejmuje pojazd, jakim kierował sprawca, oba te przepisy powinny znaleźć się w kwalifikacji prawnej czynu (tak M. B.-K. [w:] Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, red. M. M., LEX/el. 2022, art. 180(a). Celem oddania w kwalifikacji prawnej całej zawartości bezprawia przypisanego oskarżonemu czynu należało zastosować kumulatywną kwalifikację przypisanego mu czynu, uwzględniająca przepisy art. 244 kk i 180a kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk. Analizując stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu sąd miał na uwadze kwantyfikatory określone w art. 115 § 2 kk. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynów popełnionych przez oskarżonego jest znaczna. Dokonując tej oceny Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony czynem swym godził w prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, lekceważył cel jakim jest zapewnienie wykonanie orzeczeń sądowych,

<p>z których wynikają obowiązki i zakazy oraz dobro prawne, jakim jest działalność instytucji publicznych. Sąd miał na uwadze również postać zamiaru; oskarżony działał umyślnie, miał świadomości orzeczonych wobec niego zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych, cofnięcia mu uprawnień do kierowania pojazdami, mimo to zdecydował się prowadzić pojazd mechaniczny.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. C.	1		Za popełnienie przypisanego czynu z art. 244 k.k. oskarżonemu groziła kara od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast zgodnie z art. 37a § 1 k.k. jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Z powyższego wynika, iż w przypadku takiego zagrożenia ustawowego z jakim

mamy do czynienia na kanwie niniejszej sprawy, sąd może zamiast kary pozbawienia wolności orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności. Kara pozbawienia wolności przewidziana za przypisane oskarżonemu przestępstwa nie przekracza 8 lat, orzeczono jednocześnie środek karny, w ocenie sądu również kara pozbawienia wolności, jaka zostałaby wymierzona za ten czyn nie byłaby karą surowszą od jednego roku pozbawienia wolności. W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne orzeczenie względem oskarżonego kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł. Zgodnie z art. 33 § 3 k.k. ustalając stawkę dzienną grzywny, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. W związku z powyższym Sąd mając na uwadze sytuację osobistą i finansową oskarżonego, który nie posiada nikogo na utrzymaniu przy czym uzyskuje stały dochód w wysokości 3.100,00 zł brutto miesięcznie uznał, iż oskarżony jest w stanie uiścić grzywnę w orzeczonej wysokości.

Ponadto orzeczona kara czyni zadość ogólnym

dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 § 1 k.k. Zgodnie z nimi Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy wymiarze kary Sąd uznał jako okoliczność obciążającą wcześniejszą karalność oskarżonego za przestępstwo z art. 180a i art. 270§1 k.k.,

Wymierzając karę Sąd kierował się wskazanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary, uwzględniając przede wszystkim okoliczności łagodzące i obciążające oraz warunki osobiste sprawcy. Przepis art. 244 k.k. nie różnicuje ani nie stopniuje w żaden sposób wagi i znaczenia naruszonych przez sprawcę środków karnych i zakazów sądowych - karalne jest bowiem samo nie zastosowanie się do orzeczonego środka karnego bądź zakazu. Przy wymiarze kary i wyborze jej rodzaju Sąd uwzględnił również, iż

aktualnie nie ma potrzeby izolowania oskarżonego od społeczeństwa. W ocenie Sądu również sam fakt, iż kara grzywny jest rodzajowo karą łagodniejszego rodzaju niż kara pozbawienia wolności nie oznacza automatycznie, iż jej dolegliwość jest niska. Zdaniem Sądu kara grzywny w orzeczonym rozmiarze będzie dla oskarżonego dolegliwa w stopniu odpowiadającym wadze popełnionego przez oskarżonego czynu. Sąd uznał, że takie ukształtowanie kary wymierzonej oskarżonemu spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także cele prewencji generalnej oraz kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jest ono także adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego. Przy ocenie społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę charakter naruszonego dobra - powagę orzeczeń sądowych a szerzej wymiar sprawiedliwości - co w kontekście uprzedniej karalności oskarżonego było najistotniejszym czynnikiem przemawiającym za przyjęciem wyższego stopnia społecznej szkodliwości. Pozostałe kwantyfikatory oceny stopnia społecznej

			szkodliwości (art. 115 § 2 k.k.) zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie przemawiają w tak zdecydowany sposób za przyjęciem wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sposób i okoliczności popełnienia czynu również nie są naganne w stopniu wyższym niż w typowym tego typu czynie.
T. C.	2	2	W przypadku skazania za czyn określony w art. 244 k.k., jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, Sąd - na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. - obowiązany jest orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zgodnie z brzmieniem art. 43 § 1 k.k. zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w latach od roku do lat 15 - w ocenie Sądu środek karny w wymiarze 3 lat będzie adekwatny i odpowiedni do wagi popełnionego czynu, spełni również cele prewencji ogólnej i szczególnej. Dominującą funkcją środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest funkcja prewencyjna i represyjna - okres 3 lat - o ile oskarżony będzie się do orzeczonego zakazu stosował będzie wystarczającym czasem wyeliminowania z ruchu drogowego oskarżonego. Z

			<p>jednej strony będzie to dla oskarżonego istotna dolegliwość, z drugiej zaś będzie to przestroga dla społeczeństwa. W ocenie Sądu nie ma potrzeby eliminowania oskarżonego jako uczestnika ruchu drogowego na dłuższy okres, albowiem oskarżony nie stanowi istotnego zagrożenia w ruchu na drogach publicznych, a co za tym idzie winien mieć jeszcze - pod pewnym warunkami - szansę na powrót jako uczestnik ruchu drogowego. Stosowanie tego środka karnego zwiększa ogólną represyjność orzeczenia, a co za tym idzie wymierzając je obok kary zważyć należy aby łączny wymiar kary oraz środka karnego nie przekroczył stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu.</p>
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie ogólnej zasady zawartej w art. 627 k.p.k., albowiem biorąc pod uwagę wynik procesu oraz możliwości majątkowe oskarżonego brak było podstaw do obciążania nimi Skarbu Państwa.</p>	
<p>7. Podpis</p>		